

การป้องกัน

การป้องกันที่ดีที่สุดคือการป้องกันที่เหลงกำเนิด โดยปิดคลุมและลดการปล่อย 1,3 - บิวทาไดอิน ออกสู่สิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ การนำมาตรการทางกฎหมายมาบังคับใช้ให้เกิดเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีการเฝ้าระวังในสิ่งแวดล้อมและในสุขภาพ ทั้งในผู้ประกอบอาชีพและประชาชนทั่วไป หลีกเลี่ยงการอยู่ในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นและมีควันบุหรี่ รวมทั้งมีการปลูกต้นไม้เพื่อเป็นแนวป้องกันหากบ้านเรือนอยู่ในเขตอุตสาหกรรม

1,3 - บิวทาไดอิน
(1,3 - Butadiene)

ศูนย์พัฒนาวิชาการอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง

Rayong Occupational Health and Environmental Development Center (ROHED Center)

เลขที่ 18 ถนนเคหะชุมชน 1 ต.ห้วยโป่ง อ.เมือง จ.ระยอง 21150

โทรศัพท์ : 0-3868-4020-1 โทรสาร : 0-3868-4020-1 ต่อ 111 และ 112

E-mail : rohedcenter@googlegroups.com

www.rohed-center.com

ศูนย์พัฒนาวิชาการอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง
สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค

ลักษณะ ทั่วไป

1.3 - บิวทาไดอีน มีลักษณะเป็นก๊าซเหลว มีกลิ่นอ่อนๆ ไม่มีสี ถูกนำมาใช้เป็นสารตั้งต้นในอุตสาหกรรมผลิตยางและพลาสติกสังเคราะห์ การปนเปื้อน ไปสู่สิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่เกิดจากการรั่วหรืออุบัติเหตุ จากโรงงานอุตสาหกรรมในระหว่างกระบวนการผลิต การขนถ่าย และการจัดเก็บ ส่วนหนึ่งมาจากการปลดปล่อยจากท่อไอเสีย ยานพาหนะที่ใช้เชื้อเพลิงจากปฏอเรเลียม นอกจากนี้ ยังพบในควันบุหรี่ การเผาไม้ ไฟป่า รวมถึงการเผาพลาสติกหรือยาง ที่มีส่วนผสมของสาร 1.3 - บิวทาไดอีน ก็มีส่วนเพิ่มปริมาณ ของสารชนิดนี้ในอากาศ

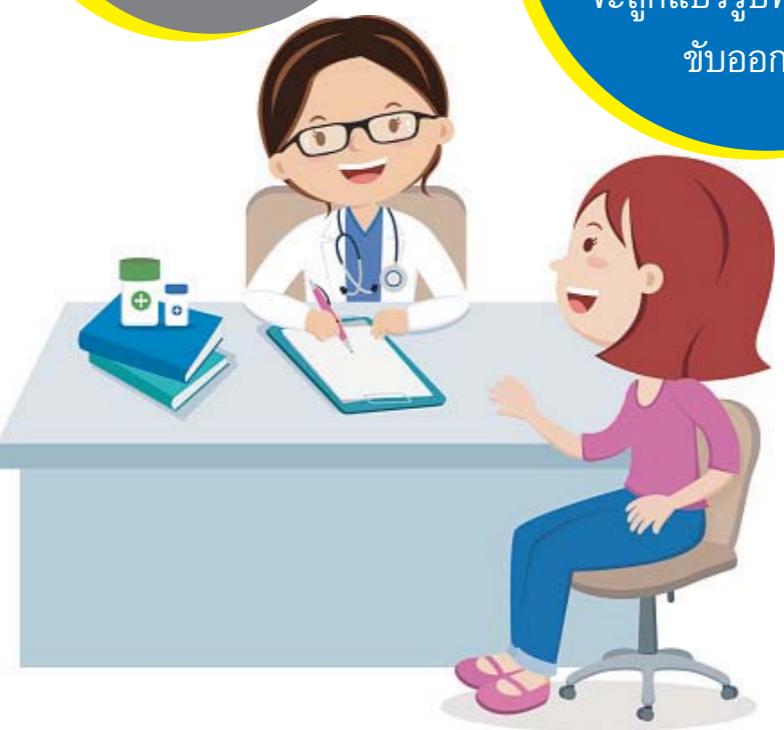

อันตรายต่อ สุขภาพ

มีฤทธิ์กัดประสาทส่วนกลางทำให้เกิดอาการตาพร่า ไอ คลื่นไส้ ปวดศีรษะ ง่วงซึม หากสูดดมในความเข้มข้นสูงๆ ก่อให้เกิดการหายใจลำบาก หมดสติและเสียชีวิตได้ และจากการศึกษาพบว่า 1.3 - บิวทาไดอีน เป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์ (Group 1)

การตรวจ ประเมินใน ร่างกาย

โดยส่วนใหญ่สามารถสัมผัส

1.3 - บิวทาไดอีน ได้จากสถานที่ทำงานที่มีแหล่งกำเนิด หรือมี 1.3 - บิวทาไดอีน เป็นสารตั้งต้น ส่วนประชาชนทั่วไป สามารถรับสัมผัสได้จากแหล่งต่างๆ เช่น ไอเสียจากรถยนต์ ควันบุหรี่ และพื้นที่เขตอุตสาหกรรม โดยเข้าสู่ร่างกายได้ทางการหายใจ ทางผิวหนัง และทางปาก

การได้รับ สัมผัส

การรับสัมผัสสาร 1.3 - บิวทาไดอีนทางการหายใจ ครึ่งหนึ่ง ของสารจะถูกขับพร้อมการหายใจออก ส่วนอีกครึ่งหนึ่งที่เหลือ จะถูกแปรรูปที่ตับและขับออกทางปัสสาวะ ซึ่งโดยทั่วไปจะถูกขับออกจากร่างกายภายใน 10 ชั่วโมง สามารถตรวจสารแปรรูปของสาร 1.3 - บิวทาไดอีน ได้ทั้งในปัสสาวะและในเลือด โดยวิธีที่นิยม

ตรวจมากที่สุดคือ การตรวจหาสาร Dihydroxybutyl mercapturic acid (DHBMA) เนื่องจากถูกขับออกจากร่างกายได้ถึง 93%